

Een paradijs?

Afgelopen week ben ik, net als voorgaande jaren, samen met mijn vrouw een weekje naar Schiermonnikoog geweest. Na Vlieland het kleinste Waddeneiland en wat heel fijn aan beide eilanden is: autovrij. Wat er aan auto's rijdt zijn wat wagens van de enkele eilandbewoners en de elektrische bussen van het openbaar vervoer: het Frysk Ferfier. Verder is het een eiland voor wandelaars en fietsers.

Het is klein. Sta je een de zuidkant van het eiland aan de Waddenzee en draai je je om naar het noorden dan hoef je maar 5 km te lopen (via uitstekende schelpenpaden) en dan sta je alweer aan de Noordzee.

Behoudens een woonkern op het eiland, het dorp Schiermonnikoog en een aantal boerenbedrijven is het grootste gedeelte van Schiermonnikoog een natuurreserveat, beheerd door Natuurmonumenten.

Je ziet en hoort daar dus ook vogels die hier vroeger heel algemeen waren zoals kievit en leeuwerik maar die hier door de manier waarop de boeren in onze omgeving hun land bewerken helemaal verdwenen zijn.

Naast die twee vogels vind je daar natuurlijk ook nog veel andere opvallende vogels zoals bijvoorbeeld scholeksters en tureluurs.

scholekster

tureluur

Zie de twee bijgaande fotos. Verder, en die zijn echt niet te missen, duizenden en en nog eens duizenden ganzen. De meesten zijn de brandganzen. Daarnaast grote groepen rotganzen en daarnaast nog grauwe ganzen. Als je die enorme aantallen ziet, begrijp je wel dat graslanden het enorm zwaar hebben met die ganzen. Met die enorme platvoeten van ze trappen ze alles plat, eten zich onganzen en schijten ook nog eens een keer alles onder. Maar een fantastisch gezicht is het allemaal wel.

Leuk is ook het gedrag van de grauwe ganzen. Meestal zaten ze met een koppeltje bij elkaar. Als je dan aankomt, gaat er een rechtop staan om de omgeving in de gaten te houden en de andere gaat gewoon door met eten.

Tussen al die ganzen heb ik dit jaar ook nog een heel bijzondere gans gezien: de roodhalsgans. Die broeden in het uiterste noorden van Siberië en overwinteren in Roemenie en Bulgarije. Soms echter neemt er eentje een verkeerde afslag en gaat met een groep rotganzen mee naar ons land. Hij is bijzonder want er zijn er nog maar zo'n 60.000 stuks van. Een zeldzame vogel dus die toch elk jaar weer de wadden aandoet.

Een andere bijzondere waarneming dit jaar op Schiermonnikoog was voor mij de nachtegaal. Niet in het bronsgroen eikenhout maar in een bosje vlak bij het strand. Volgens de boswachter van het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten zit die daar elk jaar maar eind april is wel vroeg.

Naast al die vogels is Schiermonnikoog ook een eldorado voor plantenliefhebbers. Vele tienduizenden orchideeën staan zo eind mei begin juni in bloei: vleeskleurige orchis, rietorchis en brede orchis kleuren honderden vierkante meters grasland paars.

Daartussen enkele grote keverorchissen en enkele vierkante meters met de moeraswespenorchis.

Vleeskleurige orchis

anjertjes

Langs de kanten van de weg plantjes als stijve ogentroost, duizendguldenkruid, anjertjes en kruipend stalkruid om maar eens wat te noemen.

Daarnaast op het wad hele velden met melkkruid en zeekraal (€2,50 per ons als groente!) Dit eiland is een groot natuureservaat waar jaarlijks toch zo'n 300.000 toeristen op af komen.

De schrijver Koos Dijksterhuis heeft een boekje geschreven over Schiermonnikoog "Eilandgevoel" en op de achtekant staat een citaat van hem:

"Het paradijs bestaat niet, maar Schiermonnikoog komt in de buurt"! En daar ben ik het helemaal mee eens.

Herman Beuvers